Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

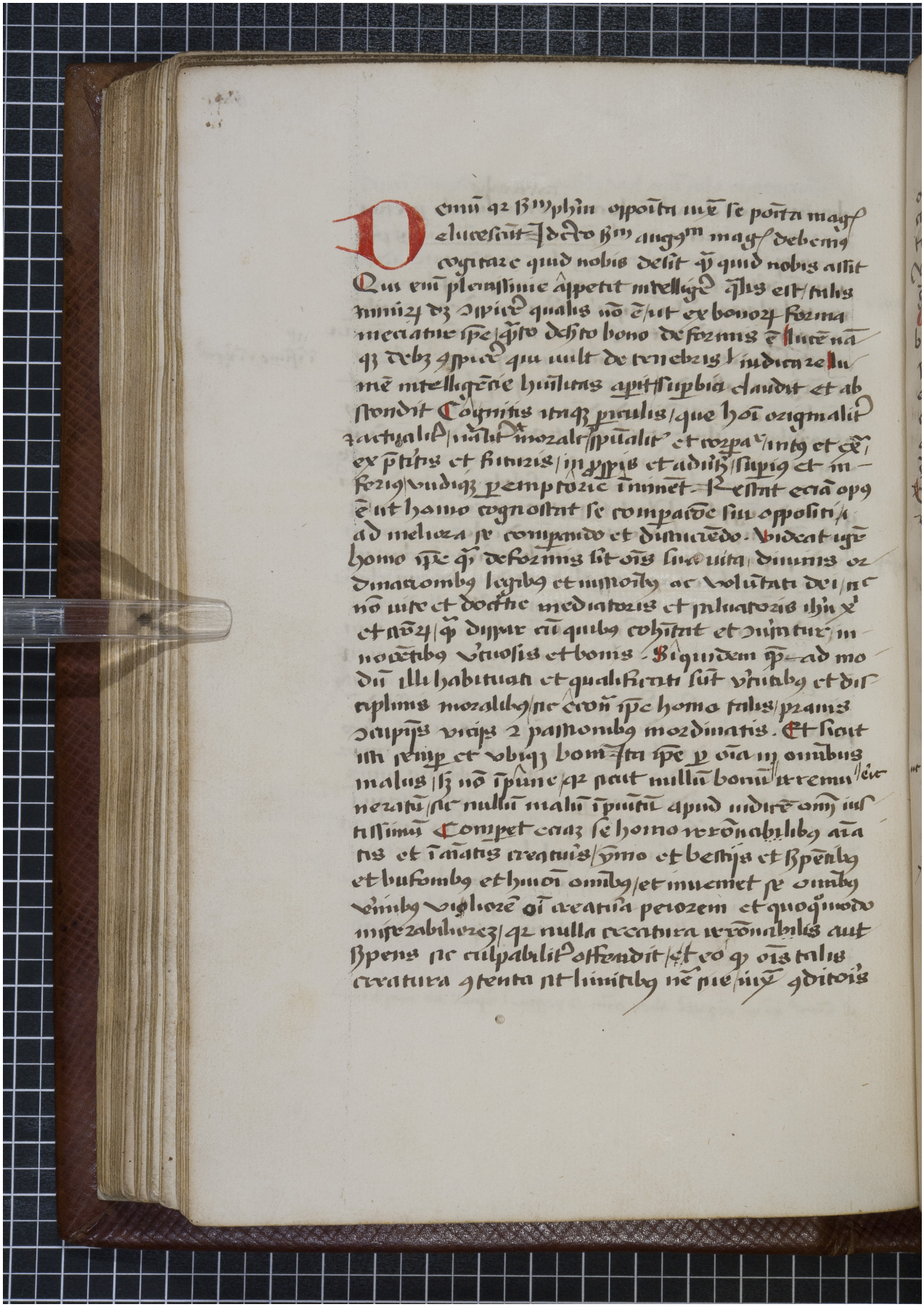

Dicimus quod philosophi opposita inter se posita magis elucescunt. Idcirco philosophi magis debemus cogitare quid nobis deest quam quid nobis adest. Quis enim planissime appetit intelligere quis est, tribus minus dicit quis qualis non est, ut ex bonorum forma mentatur ipse qui sto de sto bono deformis est. Sicut natura debet apparere qui multo de tenebris indicere lumine intelligere humilitas aperit superbia claudit et abscondit. Cognitis utique prius, que homo originaliter factualiter, naturaliter moraliter spiritualiter et corporaliter, intus et foris, exterius et interius, in oculis et auditus, superius et inferius, undique exemplorum innotescit. Restant etiam opus ut homo cognoscat se comparando sive opponendo ad meliora per comparando et distinguendo. Videat igitur homo ipse qui deformis sit omnis sine vita, divinis ordinationibus legibus et mandatis ac voluntati dei, ne non uite et doctrine mediatoris et saluatoris christi et nostri, quam differt ei quibus cohibent et iuniture in noxiis vitiosis et bonis. Siquidem ipse ad modum illi habituati et qualificati sunt vitiis et disciplinis moralibus, ne civium ipse homo talis, prauus, superbus, vanus a passionibus inordinatis. Et sicut ille semper et obiecit bonum ipse per omnia in omnibus malus, si non punire, quia patet nullum bonum extremum, neque nullum malum punitum apud iudicem omnium iustissimum. Competit eius se homo rationabiliter aliis et innatis creatuis, sicut et bestiis et serpentibus et bufonibus et huiusmodi omnibus, et inuenit se omnibus vilior omni creatura peiorem et quodammodo miserabilior, quia nulla creatura irrationabilis aut serpens ne culpabiliter offendit, et eo quod omnis talis creatura gaudet ut limitibus ne pie, nisi additis